

putust sootesse ja loigudesse seisma jä-
nud, siis kohhe kauwad ja lõpwad, kui
uus uppitus hakkab peale tulema.

Ei pea seál maal ka massakaid, mut-
tukaid ehk mardlaši suurt ollema, muud
kui siks piisike nággara suggu, mis in-
nimessi wágaa pinawad; sellepárrast et
wessi, mis kaua Ma peál seisab, mas-
salatte tango árrakautab. Agga ussa,
maddosid, konne ja sissalikuid seál ül-
eliga siggib. Agga on Jummal neilegi
jálle waenlaši murretserud, kui on fur-
red ja tonefurred, ja muud teised wee-
linud. Need, kui wessi fabhaneb, hul-
gakeste pöllude peale kõssoleggurad, ja
romajaid jõe muddast ülesotsiwad ja ka-
utawad; siati se kurre suggu, mis übis
nimmel káib, allati ussa wee seest ja
muddast wáljasiblib. Sellepárrast tedda
ka Egiptusse rahwas ennenüüste otselui
jummalat summardasid, ja temma kehha,

nenda kui innimeste kehhad, mäddanemis-
se eest hoidsid.

Misusse jõe wessi on issa seggane ja
tummedat karwa. Agga kui tedda üh-
he kiviviriista sces vetakse, kuhho mon-
ned mandlitunneid wissatud sisse, siis us-
simaste selgib. Wessi, kui saab settind
ja selgind, on wágga hea juu, ving woe-
tafse tedda ka mitmes haiguskes otselui
rohto sisse, sest et ta peab innimest pan-
nema kangelaste higgistama.

Sulle oh Jummal tulleb
kitus! Sa tulled sedda maad
katsma, ja käid sedda fei-
kipiddi läbbi, sa teed ted-
da wágga riffaks: Jumma-
la weesened on täis wet;
sa walmistad nende wilja,
kui sa sedda maad ðicte el-